

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Ιουνίου 2000

σύμφωνα με το άρθρο 122 παράγραφος 2 της συνθήκης για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος από την Ελλάδα από την 1η Ιανουαρίου 2001

(2000/427/EK)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 122 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,την έκθεση της Επιτροπής⁽²⁾,την έκθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας⁽³⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τις συζητήσεις του Συμβουλίου, το οποίο συνήλθε με τη σύνθεση αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (ONE) άρχισε την 1η Ιανουαρίου 1999. Το Συμβούλιο, όταν συνήλθε στις Βρυξέλλες στις 3 Μαΐου 1998, με τη σύνθεση αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, αποφάσισε ότι το Βέλγιο, η Γερμανία, η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιρλανδία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο, οι Κάτω Χώρες, η Αυστρία, η Πορτογαλία και η Φινλανδία πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος από την 1η Ιανουαρίου 1999⁽⁴⁾.
- (2) Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του πρωτοκόλλου για ορισμένες διατάξεις που αφορούν το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη, το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποίησε στο Συμβούλιο ότι δεν σκόπευε να μεταβεί στο τρίτο στάδιο της ONE την 1η Ιανουαρίου 1999. Η γνωστοποίηση αυτή δεν έχει μεταβληθεί. Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του πρωτοκόλλου σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν τη Δανία, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη, και την

απόφαση των αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων στο Εδιμβούργο το Δεκέμβριο του 1992, η Δανία γνωστοποίησε στο Συμβούλιο ότι δεν θα συμμετάσχει στο τρίτο στάδιο της ONE. Η Δανία δεν ζήτησε να κινηθεί η διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 122 παράγραφος 2 της συνθήκης.

- (3) Δυνάμει της απόφασης 1998/317/EK, η Ελλάδα και η Σουηδία έχουν παρέκκλιση όπως ορίζεται στο άρθρο 122 της συνθήκης.
- (4) Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) ιδρύθηκε την 1η Ιουλίου 1998. Το ευρωπαϊκό νομισματικό σύστημα αντικαταστάθηκε από ένα μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών η δημιουργία του οποίου συμφωνήθηκε με το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1997, για τη θέσπιση ενός μηχανισμού συναλλαγματικών ισοτιμιών στο τρίτο στάδιο της οικονομικής και νομισματικής ένωσης⁽⁵⁾. Οι διαδικασίες για ένα μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών στο τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (ΜΣΙ ΙΙ) καθορίστηκαν με τη συμφωνία, της 1ης Σεπτεμβρίου 1998, μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και των εθνικών κεντρικών τραπεζών των κρατών μελών εκτός ζώνης ευρώ για τη θέσπιση των λειτουργικών διαδικασιών του μηχανισμού συναλλαγματικών ισοτιμιών κατά το τρίτο στάδιο της οικονομικής και νομισματικής ένωσης⁽⁶⁾.
- (5) Το άρθρο 122 παράγραφος 2 της συνθήκης ορίζει τις διαδικασίες για την κατάργηση της παρέκκλισης των οικείων κρατών μελών. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, τουλάχιστον μία φορά κάθε δύο χρόνια ή όποτε το ζητήσει κράτος μέλος με παρέκκλιση, η Επιτροπή και η ΕΚΤ υποβάλλουν έκθεση στο Συμβούλιο σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 121 παράγραφος 1 της συνθήκης. Αυτές οι εκθέσεις πρέπει να καταρτισθούν το 2000. Η Ελλάδα υπέβαλε σχετική αίτηση στις 9 Μαρτίου 2000.

(1) Πρόταση που διατυπώθηκε στις 8 Μαΐου 2000 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(2) Έκθεση που εκδόθηκε στις 5 Μαΐου 2000 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(3) Έκθεση που εκδόθηκε στις 28 Απριλίου 2000 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(4) Απόφαση 98/317/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1998, σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 4 της συνθήκης (ΕΕ L 139 της 11.5.1998, σ. 30).

(5) ΕΕ C 236 της 2.8.1997, σ. 5.

(6) ΕΕ C 345 της 13.11.1998, σ. 6.

- (6) Η εθνική νομοθεσία των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των καταστατικών των εθνικών κεντρικών τραπεζών, προσαρμόζεται, όπως απαιτείται, προκειμένου να εξασφαλισθεί το συμβατό με τα άρθρα 108 και 109 της συνθήκης και το καταστατικό του ΕΣΚΤ. Οι εκθέσεις της Επιτροπής και της ΕΚΤ παρέχουν λεπτομερή αξιολόγηση του συμβατού της νομοθεσίας της Ελλάδας και της Σουηδίας με τα άρθρα 108 και 109 της συνθήκης και το καταστατικό του ΕΣΚΤ.
- (7) Σύμφωνα με το άρθρο 1 του πρωτοκόλλου σχετικά με τα κριτήρια σύγκλισης που αναφέρονται στο άρθρο 121 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το κριτήριο της σταθερότητας των τιμών που αναφέρεται στο άρθρο 121 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση της συνθήκης, σημαίνει ότι ένα κράτος μέλος έχει σταθερές επιδόσεις στο θέμα των τιμών και μέσο ποσοστό πληθωρισμού, καταγεγραμμένο επί ένα έτος πριν από τον έλεγχο, που δεν υπερβαίνει εκείνο των τριών, το πολύ, κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας τιμών, περισσότερο από 1½ ποσοστιαία μονάδα. Για τους σκοπούς του κριτηρίου της σταθερότητας των τιμών, ο πληθωρισμός υπολογίζεται βάσει των εναρμονισμένων δεικτών τιμών καταναλωτή (ΕνΔΤΚ), όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2494/95 του Συμβουλίου⁽¹⁾. Προκειμένου να γίνει αξιολόγηση με βάση το κριτήριο της σταθερότητας των τιμών, ο πληθωρισμός ενός κράτους μέλους μετράται ως ποσοστό της μεταβολής του αριθμητικού μέσου όρου των δώδεκα μηνιαίων δεικτών προς τον αριθμητικό μέσο όρο των δώδεκα μηνιαίων δεικτών της προηγούμενης περιόδου. Κατά τη μονοετή περίοδο που έληξε το Μάρτιο του 2000, τα τρία κράτη μέλη με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας των τιμών ήταν η Γαλλία, η Αυστρία και η Σουηδία, με ποσοστά πληθωρισμού 0,9 %, 0,9 % και 0,8 %, αντίστοιχα. Στις εκθέσεις της Επιτροπής και της ΕΚΤ, ελήφθη υπόψη η τιμή αναφοράς που υπολογίστηκε με βάση τον απλό αριθμητικό μέσο όρο των ποσοστών πληθωρισμού των τριών κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας των τιμών συν 1,5 ποσοστιαίες μονάδες. Στη βάση αυτή, η τιμή αναφοράς για τη μονοετή περίοδο που έληξε το Μάρτιο του 2000 ήταν 2,4 %.
- (8) Σύμφωνα με το άρθρο 2 του πρωτοκόλλου σχετικά με τα κριτήρια σύγκλισης που αναφέρονται στο άρθρο 121 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το κριτήριο της δημοσιονομικής κατάστασης που αναφέρεται στο άρθρο 121 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση της συνθήκης, σημαίνει ότι τη στιγμή της εξέτασης δεν έχει ληφθεί απόφαση του Συμβουλίου, για το κράτος μέλος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 104 παράγραφος 6 της συνθήκης, όσον αφορά την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος.
- (9) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου σχετικά με τα κριτήρια σύγκλισης που αναφέρονται στο άρθρο 121 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το κριτήριο της συμμετοχής στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών του ευρωπαϊκού νομισματικού συστήματος, που αναφέρεται στο άρθρο 121 παράγραφος 1 τρίτη περίπτωση της συνθήκης, σημαίνει ότι ένα κράτος μέλος έχει τηρήσει τα κανονικά περιθώρια διακύμανσης που προβλέπει ο μηχανισμός συναλλαγματικών ισοτιμιών (ΜΣΙ) του ευρωπαϊκού νομισματικού συστήματος χωρίς σοβαρή ένταση κατά τα δύο, τουλάχιστον, τελευταία έτη πριν από την εξέταση. Ειδικότερα, το κράτος μέλος δεν πρέπει να έχει υποτιμήσει την κεντρική διμερή ισοτιμία του νομισματός του έναντι του πρωτοβουλία μέσα στο ίδιο χρονικό διάστημα. Από την 1η Ιανουαρίου 1999, ο ΜΣΙ ΙΙ προσφέρει το πλαίσιο για την εξέταση της εκπλήρωσης του κριτηρίου των συναλλαγματικών ισοτιμιών. Κατά την εξέταση της εκπλήρωσης του εν λόγω κριτηρίου στις εκθέσεις τους, η Επιτροπή και η ΕΚΤ εξέτασαν τη διετή περίοδο που έληξε το Μάρτιο του 2000.
- (10) Σύμφωνα με το άρθρο 4 του πρωτοκόλλου σχετικά με τα κριτήρια σύγκλισης που αναφέρονται στο άρθρο 121 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το κριτήριο της σύγκλισης των επιτοκίων που αναφέρεται στο άρθρο 121 παράγραφος 1 τέταρτη περίπτωση της συνθήκης, σημαίνει ότι το υπό παρατήρηση κράτος μέλος, επί διάστημα ενός έτους πριν από την εξέταση, έχει μέσο ονομαστικό μακροπρόθεσμο επιτόκιο το οποίο δεν υπερβαίνει εκείνο των τριών, το πολύ, κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας τιμών, περισσότερο από 2 ποσοστιαίες μονάδες. Για τους σκοπούς του κριτηρίου όσον αφορά τη σύγκλιση των επιτοκίων, χρησιμοποιήθηκαν συγκρίσιμα επιτόκια μακροπρόθεσμων ομολόγων του Δημοσίου δεκαετούς διάρκειας. Προκειμένου να εξετασθεί αν πληρούται το κριτήριο των επιτοκίων, στις εκθέσεις της Επιτροπής και της ΕΚΤ ελήφθη υπόψη τιμή αναφοράς που υπολογίστηκε με βάση τον απλό αριθμητικό μέσο όρο των ονομαστικών μακροπρόθεσμων επιτοκίων των τριών κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας των τιμών συν 2 ποσοστιαίες μονάδες. Στη βάση αυτή, η τιμή αναφοράς για τη μονοετή περίοδο που έληξε τον Μάρτιο του 2000 ήταν 7,2 %.
- (11) Σύμφωνα με το άρθρο 5 του πρωτοκόλλου σχετικά με τα κριτήρια σύγκλισης που αναφέρονται στο άρθρο 121 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τα στατιστικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται για την παρούσα εξέταση της εκπλήρωσης των κριτηρίων σύγκλισης παρέχονται από την Επιτροπή. Τα στοιχεία για την κατάρτιση της παρούσας πρότασης παρασχέθηκαν από την Επιτροπή. Δημοσιονομικά στοιχεία παρασχέθηκαν από την Επιτροπή μετά την υποβολή εκθέσεων από τα κράτη μέλη έως την 1η Μαρτίου 2000, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3605/93 του Συμβουλίου, της 22ας Νοεμβρίου 1993, για την εφαρμογή του πρωτοκόλλου σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας⁽²⁾.
- (12) Η ελληνική εθνική νομοθεσία, περιλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 108 και 109 της συνθήκης και το καταστατικό του ΕΣΚΤ.
- Όσον αφορά την εκπλήρωση από την Ελλάδα των κριτηρίων σύγκλισης, που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 121 της συνθήκης:
- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην Ελλάδα κατά το έτος που έληξε το Μάρτιο του 2000 ήταν 2,0 %, δηλαδή κατώτερο της τιμής αναφοράς,

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2494/95 του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 1995, για τη θέσπιση εναρμονισμένων δεικτών τιμών καταναλωτή (ΕΕ L 257 της 27.10.1995, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 332 της 31.12.1993, σ. 7· κανονισμός, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 475/2000 (ΕΕ L 58 της 3.3.2000, σ. 1).

- δυνάμει της απόφασης 2000/33/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, για την κατάργηση της απόφασης σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην Ελλάδα ⁽¹⁾, η Ελλάδα δεν αποτελεί αντικείμενο απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,
- κατά την τελευταία διετία, η Ελλάδα συμμετείχε στον ΜΣΙ και μετά στον ΜΣΙ ΙΙ. Κατά την περίοδο αυτή, η ελληνική δραχμή (GRD) δεν υπήρξε αντικείμενο σοβαρών εντάσεων και η Ελλάδα δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, την κεντρική διμερή ισοτιμία της δραχμής έναντι νομίσματος άλλου κράτους μέλους έως την 1η Ιανουαρίου 1999, ούτε έναντι του ευρώ έκτοτε,
- κατά το έτος που έληξε το Μάρτιο του 2000, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στην Ελλάδα ήταν, κατά μέσο όρο, 6,4 %, δηλαδή κατώτερο της τιμής αναφοράς.

Όσον αφορά και τα τέσσερα κριτήρια, η Ελλάδα έχει επιτύχει υψηλό βαθμό βιώσιμης σύγκλισης.

Συνεπώς, η Ελλάδα πληροί τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

- (13) Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, βάσει προτάσεως της Επιτροπής, αποφασίζει ποια κράτη μέλη με παρέκκλιση πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την

υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος και καταργεί τις παρεκκλίσεις των οικείων κρατών μελών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η Ελλάδα πληροί τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος. Η παρέκκλιση της Ελλάδας, η οποία ορίζεται στην απόφαση 98/317/ΕΚ, καταργείται, με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2001.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Santa Maria da Feira, 19 Ιουνίου 2000.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. PINA MOURA

⁽¹⁾ ΕΕ L 12 της 18.1.2000, σ. 24.